

tan marcat del terreny des de l'avui riera de les Arenes fins a Montcada; el desnivellament de més de 200 metres que es porten les argiles del subsol de Cerdanyola respecte les de Serra de Gosses i Gorges de can Font, al Vallès occidental; el buïdament del llac pontià; l'esfondrament dels plecs anticlinals de can Falguera i de Martorell; el sobtat desviament del Llobregat des de dalt de Castellbisbal envers ponent, amb la corresponent captura de l'Anoia; l'esbadellament dels collets de la serralada central; l'esfondrament de la falda oriental del Sant Llorenç, i el probable esfondrament de la vall de Vacarisses.

Durant l'època següent, *Astiana*, unes premsades vingudes de S. S. E. a N. N. O. (que probablement tenien el seu origen en l'abaixament pausat de terres mediterrànies avui anegades entre les costes de València i les Balears) varen donar lloc a un seguit d'arrugues paral·leles, els quals eixos anaven en direcció transversal d'O. S. O. a E. N. E. Les arestes de tals arrugaments, molt assuaujades, es veuen a les serres de can Corbera, de can Amat de les Farines i de can Falguera, continuant per la llarga carena que s'estén des de les Casetes de can Parellada fins a can Bosch.

Les serres de Sant Mus, de can Santfeliu i de Vista Alegre, no sols presenten aquestes arrugues, i demés a la segona l'anticlinal del damunt de can Corret, sinó que amb tals premsades experimentaren un petit avenç vers al N. N. O., produïnt lleus inflexions en els torrents de can Guitart i de les Carboneles. Els torrents de can Xercavins, de Sant Mus i de can Fonollet, qual curs general és de nord a sud, mercès a l'actuació de tals premsades i consegüents arrugaments, a la part baixa del seu curs torcen vers llevant, passant a ésser tributaris de la riera de Rubí.

Però a principis de l'època següent, o *Siciliana*, en cessar aquestes premsades i seguir l'afluixament, es varen produir grans esfondraments, tant als plans de can Amat com a Terrassa, ocasionant esmunyiments a la costa de can Poal i al bosc de can Aurell. Aleshores va establir-se la separació entre les conques de la riera de Terrassa i la de Gaià, per mitjà de la carena del bosc de can Trias; i entre la riera de Gaià i la de can Trullàs, per mitjà de la carena de Viladecavalls. És probable que fos aleshores quan es va produir l'inclinació envers migjorn que s'observa als terrenys de can Cabassa i de can Colomines, contrària a l'inclinació general devés el N. N. E. que afecten els enribassats de la riera de can Morral, contribuïnt aquest trastorn a desnivellar encara més els bancals sarmatians de la costa de can Font d'Ullastrell.

Als primers temps de l'era *Quaternària*, sembla que l'areny de la riera de Gaià encara es trobava a tan alt nivell com el de la planura de les Casetes de can Mir. Els terrenys d'aquest alt planell, assentats damunt de les argiles pontianes, es componen de dipòsits vermells sicilians recoberts d'al·luvions deixats per la riera de Gaià, segons es veu al marge nord de la vall de Sant Miquel de